

A^o 1916.

N° 29.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE van den 28sten Juni 1916, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 25sten April 1916, N° 110, tot nadere wijziging en aanvulling van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de kolonie Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

AFSCHRIFT.
25 April 1916.
N° 110.

BESLUIT van den 25sten April 1916 tot nadere wijziging en aanvulling van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de kolonie Curaçao.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 10 Juli 1915, Afdeeling B, N° 35;

Gelet op de artikelen 48 en 138 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Curaçao*;

Den Raad van State gehoord (advies van 4 April 1916, N° 60);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 20 April 1916, Afdeling B., No. 7;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

§ I.

Het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de Kolonie *Curaçao*, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 4 September 1868, N° 18 (Publicatieblad N° 16), zooals dat wetboek sedert en laatstelijk bij Ons besluit van 22 Mei 1914, N° 85 (Publicatieblad N° 36), is gewijzigd en aangevuld, ondergaat de navolgende wijzigingen en aanvullingen:

Artikel 1.

In het tweede lid van artikel 5, N° 6, worden achter de woorden: „voor wien de vordering gebragt wordt”, ingevoegd de woorden: „of aanhangig is”.

Aan artikel 5, N° 6, worden twee nieuwe alinea's toegevoegd, luidende als volgt:

„Gelijkelijk zal worden gehandeld ten aanzien van naamloze vennootschappen, bestaande of ontbonden, bij gebreke van gemeenschappelijk kantoor, bestuurder of vereffenaar, of wanneer de bestuurder of vereffenaar geen bekende woonplaats en geen bekend werkelijk verblijf binnen de kolonie heeft.

„Indien het exploit niet een te voeren of aanhangig rechtsgeding betreft, moet het worden aangeplakt aan de hoofdeur van de gehoorzaal van het hof van justitie, het tweede afschrift aan den ambtenaar van het openbaar ministerie bij dat hof worden overgegeven en de aankondiging daarvan geschieden in het blad, waarin van gouv ernementswege de officieele berichten worden geplaatst.”

In het eerste lid van artikel 5, N° 7, worden achter de woorden: „voor welken de vordering moet gebragt worden”, ingevoegd de woorden: „of aanhangig is”.

Tusschen het eerste en het tweede lid van artikel 5,

N° 7, wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende als volgt:

„Indien het exploit niet een te voeren of aanhangig rechts-
„geding betreft, zal het gedaan worden aan den ambtenaar
„van het openbaar ministerie bij het hof van justitie, die
„daarmede zal handelen als in het eerste lid is omschreven.”

Aan artikel 5 wordt een nieuw nummer toegevoegd, luiden-
de als volgt:

„8° Ten aanzien van de getrouwde, niet van tafel en bed
„gescheiden vrouw, wat betreft de dagvaarding en
„alle andere exploiten, die haar ten verzoeken van haren
„echtgenoot worden uitgebragt, aan haar in persoon of
„aan haar werkelijk verblijf, en, wanneer dit is ter woon-
„plaats van haren echtgenoot, alsdan aan haar in per-
„soon, of, zoo de deurwaarder haar aldaar niet vindt,
„aan den ambtenaar van het openbaar-ministerie bij het
„kantongereg in voege als in artikel 2 van dit wetboek
„is voorgeschreven, terwijl bovendien in dat geval het
„exploit zal moeten worden aangekondigd in het blad,
„waarin van gouvernementswege de officieele berichten
„worden geplaatst en een afschrift van die aankondiging
„zal moeten worden aangeplakt aan de buitenzijde der
„hoofddeur van het door hen bewoonde huis.

„Deze aankondiging zal alleen bevatten de dagteek-
„ning van het exploit, de aanwijzing van den persoon te
„wiens verzoeken, en van den persoon aan wien het ex-
„ploit is gedaan, de vermelding van den deurwaarder,
„die het gedaan heeft, en van den persoon aan wien af-
„schrift van het exploit gelaten is; voorts, indien de
„aankondiging eene dagvaarding betreft, de aanwijzing
„van den regter voor wien, en van den dag en uur der
„teregtzitting, tegen welke gedagvaard is, en indien de
„aankondiging de beteekening van eene rechterlijke uit-
„spraak of beschikking betreft, de aanwijzing van den
„regter door wien, en van den dag waarop die uitspraak
„gewezen of die beschikking genomen is.

„Het aangeplakte afschrift der aankondiging zal op
„het verzoek van de vrouw door den deurwaarder on-
„middellijk moeten verwijderd worden.

„Indien de vrouw haar werkelijk verblijf niet heeft
„ter woonplaats van den man en de deurwaarder aan dat
„werkelijk verblijf niemand aantreft, zal artikel 2 moe-
„ten worden toegepast.

„Indien de vrouw geen bekend verblijf binnen de ko-
„lonie heeft, zal het exploit moeten geschieden op de
„wijze bij N° 6 van dit artikel omschreven.”

Artikel 2.

Het tweede lid van artikel 7 wordt vervangen door de navolgende bepalingen:

„In spoedeisende zaken, kan de kantonregter op mondeling verzoek des eischers vergunnen, den termijn van dagvaarding te verkorten, in welk geval de vergunning aan het hoofd van het exploit gesteld en hiermede gelijktijdig geregistreerd wordt.

„Evenzeer kan de president van het hof van justitie in spoedeisende zaken op mondeling of schriftelijk verzoek des eischers den termijn van dagvaarding verkorten; in het eerste geval wordt gehandeld, zooals hierboven ten aanzien van den kantonregter is bepaald, terwijl in het laatste geval de president zijn beschikking op het request plaatst.”

Artikel 3.

In artikel 10 wordt gelezen:

in plaats van „vier maanden” „twee maanden”
in plaats van „zes maanden” „drie maanden”
in plaats van „een jaar” „zes maanden”.

Artikel 4.

Aan artikel 20 wordt toegevoegd een nieuw lid, luidende als volgt:

„Indien geen minnelijke schikking tot stand komt, bepaalt de regter den dag, waarop de zaak weder ter rolle zal worden opgeroepen.”

Artikel 5.

Artikel 45 vervalt.

Artikel 6.

Het eerste lid van artikel 54 wordt gelezen als volgt:

„De voorloopige tenuitvoerlegging der vonnissen niettegenstaande hooger beroep of verzet zal bevolen worden:

„1° indien de uitspraak berust op een authentiek titel;
„2° indien zij berust op een onderhandsch geschrift, hetwelk erkend is door dengene, tegen wien men zich daarop beroept, of hetwelk regtens voor erkend wordt gehouden, welke erkenning mede aangenomen wordt in geval regt wordt gedaan bij verstek;

„3° indien er is een voorafgegane veroordeeling bij een
„vonnis, hetwelk voor geen verzet of hooger beroep
„vatbaar is.”

Artikel 7.

In artikel 55, N° 7, worden achter het woord: „levenson-
derhoud” toegevoegd de woorden: „en in het algemeen vol-
doening eener bepaalde geldsom”.

Artikel 8.

Artikel 58 wordt gelezen als volgt:

„Al wie bij vonnis in het ongelijk gesteld wordt, zal in de
„kosten verwezen worden. Echter zullen de kosten in het
„geheel of ten deele gecompenseerd mogen worden tusschen
„echtgenooten, bloedverwanten in de regte linie, broeders en
„zusters of aangehuwden in denzelfden graad, mitsgaders in-
„dien de partijen over en weder op eenige punten in het on-
„gelijk zijn gesteld. Ook zal de regter de kosten, die noode-
„loos werden aangewend of veroorzaakt, kunnen laten voor
„rekening der partij, die ze aanwendde of veroorzaakte.

„Bij provisionele, praeparatoire en interlocutoire vonnissen
„kan de uitspraak over de kosten tot het eindvonnis worden
„voorbehouden.

„Het bedrag der kosten, waarin de verliezende partij wordt
„verwezen, wordt, voor zooveel die kosten vóór de uitspraak en
„niet door haar zelve zijn gemaakt, bij het vonnis bepaald.

„In zaken, waarin de verrigtingen van praktizijns vereischt
„of toegelaten zijn, worden onmiddellijk na het voldingen of
„bepreiten der zaak of na het nemen der conclusie door het
„Openbaar Ministerie door de praktizijns de rekeningen der
„kosten aan den regter overgelegd. Bij gebreke daarvan
„geschiedt de bepaling van het bedrag der kosten uitsluitend
„volgens de begrooting des regters.”

Artikel 9.

Na artikel 67 wordt ingevoegd een nieuw artikel, luidende
als volgt:

„Artikel 67a. De vonnissen en bevelschriften, in artikel 48
„bedoeld, behoeven niet beteekend te worden, tenzij dit in-
„gevolge de bepalingen van het tweede boek van dit Wetboek
„tot verhaal van geldelijke verplichtingen, welke de wederpar-
„tij krachtens dezelve te vervullen heeft, noodig mogt zijn.”

Artikel 10.

Artikel 68 wordt gelezen als volgt:

„Indien de verweerder vermeent gronden te hebben, om iemand in vrijwaring op te roepen en hij die oproeping niet heeft gedaan vóór den dag, waarop de zaak heeft moeten dienen, zal hij zijne daartoe strekkende, met redenen omkleede conclusie vóór alle weren moeten nemen op den dag, voor het voordragen der verwering bepaald.

„In die conclusie zal het, met afwijking van het bepaalde in het tweede lid van artikel 142, geoorloofd zijn de exceptie van onbevoegdheid op te nemen, en zal deze, zoo dit niet geschied is, voor gedekt gehouden worden, tenzij de regter onbevoegd is uit hoofde van het onderwerp des geschils.

„Indien de eischer vermeent gronden te hebben om iemand in vrijwaring op te roepen, zal hij het verzoek daartoe bij met redenen omkleede conclusie moeten doen ten dage bepaald voor het dienen van repliek.

„Indien het verzoek toegewezen wordt, zal de regter eenen voldoende termijn verleen, naarmate van den afstand van des waarborgs woonplaats en den dag bepalen, waarop zoowel de oorspronkelijke zaak als die in vrijwaring weder ter rolle zal worden opgeroepen.

„Het vonnis, waarbij de dagvaarding in vrijwaring is toegestaan, zal aan den waarborg niet behoeven beteekend te worden. De dagvaarding zal den inhoud van hetzelfde moeten behelzen, en daarbij zal moeten worden overgegeven kopij der stukken, welke aan of door den eischer in vrijwaring beteekend zijn.

„Indien het verzoek afgewezen wordt, bepaalt de regter bij die beslissing den dag, waarop de zaak weder ter rolle zal worden opgeroepen.”

Artikel 11.

In het eerste lid van artikel 70 worden de woorden: „den eischer” vervangen door de woorden: „zijn oorspronkelijke wederpartij”.

In het tweede lid van dat artikel worden de woorden: „de oorspronkelijke eischer” vervangen door de woorden: „de wederpartij van den gewaarborgde”.

Artikel 12.

De laatste zinsnede van artikel 73 wordt gelezen als volgt:

„is dit het geval niet, dan wordt de hoofdzaak wanneer de oorspronkelijke eischer of verweerder dit vordert, afzonderlijk beslist.”

Artikel 13.

Het eerste lid van artikel 79 wordt gelezen als volgt:

„Indien van meerdere gedaagden één of meer niet verschijnen, wordt de zaak ten opzichte van de verschijnenden aangehouden en tegen de niet-verschijnenden verstek verleend.

„Ieder der verschenen partijen heeft het regt om dit verstek aan de niet-verschenen partijen te doen beteekenen, met oproeping van alle partijen tegen den dag waarop zij de zaak opnieuw ter rolle wil doen dienen. Voor deze oproeping moeten in acht genomen worden de voor dagvaardingen voorgeschreven termijnen.”

Artikel 14.

Artikel 81 wordt gelezen als volgt:

„De gedaagde, die bij verstek is veroordeeld, zal daartegen verzet mogen doen. Het verzet moet worden gedaan binnen veertien dagen na de beteekening van het vonnis of van eenige uit kracht daarvan opgemaakte of ter uitvoering daarvan strekkende acte aan den veroordeelde in persoon, of na het plegen door dezen van eenige daad, waaruit noodzakelijk voortvloeit, dat het vonnis of de aangevangen tenuitvoerlegging hem bekend is. Indien de gedaagde op een ander eiland woont, wordt de termijn door artikel 8 geregeld. „Buiten de gevallen, in het vorige lid voorzien, is het verzet ontvankelijk totdat het vonnis is ten uitvoer gelegd.

„De veroordeelde, die in het vonnis heeft berust, kan daartegen niet meer in verzet komen.”

Artikel 15.

Het eerste lid van artikel 82 wordt gelezen als volgt:

„Het vonnis wordt gerekend ten uitvoer gelegd te zijn: „in geval van geregtelijke ten uitvoerlegging op de roerende goederen na den verkoop; „in geval van arrest onder derden op uit te keeren gelden, na de uitbetaling van deze aan den arrestant; „in geval van geregtelijke uitwinning van onroerende goederen op den veertienden dag na den aanslag of de aanplakking der in de artikelen 463 en 465 vermelde biljetten;

„in geval van echtscheiding of scheiding van tafel en bed, nadat het aan den gedaagde beteekend is en openbaar gemaakt op de wijze, bij artikel 774 van dit wetboek voorgeschreven, en zoowel negentig dagen na de beteekening, als dertig dagen na de aankondiging bedoeld in artikel 757, zijn verloopen.”

Artikel 16.

Artikel 83 wordt gelezen als volgt:

„Het exploit van verzet zal summierlijk behelzen de middelen van de partij, en dagvaarding aan den persoon of ter gekozen woonplaats van den oorspronkelijken eischer.

„De oorspronkelijke eischer heeft de bevoegdheid om, overeenkomstig artikel 137 van dit Wetboek, tegen een vroegeren dan den in het exploit van verzet uitgedrukten regtsdag op te roepen.”

Artikel 17.

Artikel 88 vervalt.

Artikel 18.

Achter artikel 89 wordt gevoegd een nieuw artikel, luidende als volgt:

„Artikel 89a. De gedaagde, tegen wien verstek verleend is, heeft, zoolang ten profijte daarvan het vonnis nog niet gewezen is, de bevoegdheid om ten dienenden dage alsnog in regten te verschijnen, waardoor de gevolgen van het tegen hem verleend verstek vervallen, behalve ten aanzien van de daardoor veroorzaakte kosten, waarop artikel 89 van dit Wetboek toepasselijk is.”

Artikel 19.

Artikel 93 vervalt.

Artikel 20.

Artikel 94 wordt gelezen als volgt:

„Indien de gedaagde op de dagvaarding verschijnt en de nietigheid van het exploit inroept, kan de regter die exceptie verwerpen, wanneer het verzuim of de overtreding van dien aard wordt bevonden, dat de gedaagde daardoor in zijne

„verdediging niet is benadeeld, en alzoo geen belang heeft
„zich van de nietigheid te bedienen.

„De regter zal echter in die gevallen, zoo daartoe gronden
„zijn, de aanvulling van het verzuim of de verbetering der
„onregelmatigheden ten koste van den aanlegger bevelen.”

Artikel 21.

Aan artikel 97 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende
als volgt:

„Indien de kolonie eischeres of gedaagde is, wordt als
„hare woonplaats beschouwd de plaats, waar het Bestuur zij-
„nen zetel heeft.”

Artikel 22.

Het laatste lid van artikel 103 vervalt.

Artikel 23.

Artikel 104 wordt gelezen als volgt:

„Het tegenbewijs staat van regtswege vrij. Dit verhoor
„wordt gehouden op de plaats, den dag en het uur bij het
„vonnis of dadelijk na afloop van het verhoor der voor het
„bewijs gehoorde getuigen te bepalen.

„Indien een der partijen verlenging van de in dit of het
„vorig artikel bedoelde termijnen verzoekt, zal dit incident
„dadelijk, zonder eenige voorziening daartegen, beslist wor-
„den.”

Artikel 24.

Artikel 108 wordt gelezen als volgt:

„De namen en woonplaatsen der getuigen worden ten min-
„ste drie dagen vóór het verhoor aan de wederpartij betee-
„kend.

„Daarbij zal, indien het vonnis, hetwelk het getuigenver-
„hoor beveelt, niet uitgesproken is in tegenwoordigheid van
„de partij, afschrift van het vonnis worden overgegeven, zoo
„dit niet reeds vroeger is geschied.

„Indien partijen bij de uitspraak van het vonnis tegen-
„woordig zijn, zal van die tegenwoordigheid op het audien-
„tieblad melding worden gemaakt.”

Artikel 25.

Tusschen de artikelen 110 en 111 wordt een nieuw artikel
ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 110a. Indien een getuige, behoorlijk opgeroepen, niet verschijnt, of indien dezelve weigert te antwoorden, of ook indien een getuige is gewraakt geworden, kan de belanghebbende partij aan den regter eenen naderen termijn verzoeken.”

Artikel 26.

Aan artikel 120 worden drie nieuwe alinea's toegevoegd, luidende als volgt:

„Indien de getuigen buiten 's lands wonen, kan de regter aan een door hem aan te wijzen autoriteit van het land hunner woonplaats verzoeken het verhoor te houden, of dat verhoor opdragen aan den Nederlandschen consulair ambtenaar, tot wiens ressort de woonplaats dier getuigen behoort.

„De regter zal dan tevens den termijn bepalen, die in acht genomen moet worden bij het beteekenen aan de wederpartij van dag, uur en plaats, waarop dit verhoor zal gehouden worden en mede den dag vaststellen, waarop de zaak weder ter rolle zal worden opgeroepen.

„Het proces-verbaal van dit getuigenverhoor heeft gelijke kracht als dat van den Curaçaoschen regter.”

Artikel 27.

In het derde lid van artikel 134 worden de woorden: „tot en met” vervangen door de woorden: „tot aan”.

Artikel 28.

De artikelen 136 tot en met 152 worden vervangen door de volgende artikelen:

„Artikel 136. De praktizijn van den eischer doet de zaak op de rol inschrijven niet later dan daags vóór den in de dagvaarding nitgedrukten of overeenkomstig het volgend artikel vervroegden regtsdag.

„Indien hij in zaken, waarin de dagvaarding op korte termijn gedaan is, dientengevolge niet in staat is aan dit voorschrift te voldoen, doet hij de zaak zoo spoedig mogelijk inschrijven.”

„Artikel 137. De verweerder kan den termijn, waarop hij gedagvaard is, verkorten door bij een aan den praktizijn des eischers beteekende akte, tevens inhoudende praktizijn-stelling, dezen tegen een vroegeren dan den in de dagvaarding opgegeven regtsdag op te roepen.

„Die oproeping moet op straffe van nietigheid geschieden op een termijn van ten minste vijf dagen vóór den in die akte uitgedrukten dag.

„Zijn er medegedaagden, dan moet de oproeping, voor zoo veel zij niet mede van hen uitgaat, bij deurwaardersexploit ook aan hen gedaan worden, met inachtneming van zoodanigen termijn tusschen dat exploit en den vervroegden dag van verschijning, als waarop ieder hunner, als gedaagde, volgens de wet zou kunnen aanspraak maken.

„Wordt door meer dan één gedaagde, niet gezamenlijk op tredende, van het regt van anticipatie gebruik gemaakt, dan geldt, met inachtneming van het tweede en het derde lid van dit artikel, de oproeping tegen den vroegsten regtsdag.”

„Artikel 138. Behoudens het geval in het vorig artikel bedoeld, verklaart de praktizijn, die voor den verweerder optreedt, dit bij de oproeping der zaak ter terechtzitting.

„Van deze verklaring geschiedt aantekening in het audientieblad.

„De verweerder wordt geacht zijne woonplaats te hebben gekozen bij dien praktizijn.”

„Artikel 139. Tegen den verweerder, voor wien zich geen praktizijn stelt, wordt verstek verleend en verder gehandeld, zooals in de zesde afdeeling van den eersten titel is bepaald.”

„Artikel 140. Indien de in artikel 136 van dit Wetboek bedoelde inschrijving niet heeft plaats gehad, is de praktizijn van den verweerder bevoegd, onder overlegging van de dagvaarding en van de oproeping bij anticipatie, zoo die geschied is, de zaak ter terechtzitting op de rol te doen inschrijven.

„Tegen den niet-verschenen eischer wordt verstek verleend en verder gehandeld, zooals in de zesde afdeeling van den eersten titel is bepaald, tenzij in geval van anticipatie de voorschriften van artikel 137 niet zijn in acht genomen.”

„Artikel 141. Ten dienenden dage of op eenen naderen te bepalen dag wordt door den praktizijn des eischers zijne met redenen omkleede conclusie van eisch voorgedragen en bij afschrift aan den praktizijn des verweerders gelijktijdig ter terechtzitting overgegeven.”

„Artikel 142. Daarna draagt tenzelfden dage of op eenen naderen te bepalen dag de praktizijn van den verweerder zijne verwerping voor, bij met redenen omkleede conclusie, waarvan hij een afschrift aan den praktizijn des eischers gelijktijdig ter terechtzitting overgeeft.

„Hij is gehouden alle exceptiën en zijn antwoord ten principale tegelijk voor te dragen, op straffe van verval der niet

„voorgedragene exceptiën, en, indien niet ten principale ge-
„antwoord is, van het regt om zulks te doen.

„Echter zullen erfgenamen, weduwen en vrouwen, hetzij
„uit den echt, hetzij van tafel en bed of van goederen ge-
„scheiden, die in termen van beraad zijn, hunne verwering
„tot een beroep daarop kunnen bepalen.”

„Artikel 143. Nadat de conclusie van antwoord ter te-
„regtzitting is voorgedragen, wordt aan den praktizijn van
„den eischer op zijn verlangen gelegenheid gegeven tot het
„nemen eener conclusie van repliek, welke de praktizijn van
„den verweerder des verkiezende kan beantwoorden met eene
„conclusie van dupliek.

„De regter kan op eenparig verzoek van partijen het nemen
„van nog meer conclusiën toestaan.”

„Artikel 144. De termijnen voor het nemen der conclusiën
„worden door den regter bepaald in overeenstemming met
„hetgeen de partijen verlangen. In geval van verschil tus-
„schen partijen beslist de regter, daarbij ook lettende op den
„tijd, welken de belanghebbende partij mogt aantoonen te
„behoeven, ten einde zich de noodige bewijsstukken te ver-
„schaffen.”

„Artikel 145. Na het wisselen der conclusiën worden par-
„tijnen toegelaten tot de pleidooijen of wordt daarvoor een na-
„dere dag bepaald, tenzij partijen op de stukken regt verlan-
„gen.

„De regter is bevoegd bij de pleidooijen aan de partijen of
„hare praktizijns ophelderingen te vragen omtrent den in-
„houd van hunne schriftelijke of mondelinge voordragten.”

„Artikel 146. Indien de eisch overeenkomstig het derde
„lid van artikel 7 van dit Wetboek is ingesteld op korten ter-
„mijn, wordt ten dienenden dage door den praktizijn des ei-
„schers de met redenen omkleede conclusie van eisch voorge-
„dragen en gelijktijdig ter teregtzitting afschrift daarvan aan
„dien des gedaagden overgegeven.

„Deze draagt terstond en met gelijke overgifte van afschrift
„zijne verwering voor, bij met redenen omkleede conclusie
„van antwoord, en partijen worden des verlangd daarna da-
„delijk tot de pleidooijen toegelaten.

„De regter kan tot het nemen der conclusiën of tot de plei-
„dooijen, op verzoek van eene der partijen in haar belang of
„ook amtsshalve, eenig uitstel bevelen.”

„Artikel 147. Partijen kunnen hunnen gestelden praktizijn
„niet herroepen zonder tevens eenen anderen te stellen; zoo-
„lang zulks niet geschied is, blijft het regtsgeding voortgaan
„op naam des eerstgestelden.”

„Artikel 148. De partij, die zich bij conclusie op eenig stuk beroept, is verplicht daarvan, tegelijk met het afschrift harer conclusie, afschrift te geven, tenzij zulks reeds bij de dagvaarding geschied is, of de praktizijn der wederpartij verklaart geen afschrift te verlangen. Bovendien is zij verplicht, indien de wederpartij bij akte van praktizijn tot praktizijn verklaart inzage te verlangen van het stuk zelf, dit hetzij ter griffie neder te leggen, hetzij tegen receptis aan den praktizijn der wederpartij over te geven.

„Indien eene partij, nadat de dag voor het houden der pleidooijen bepaald is, nog eenig stuk in het geding wenscht te brengen, geschiedt dit door mededeeling van afschrift aan den praktizijn der wederpartij met gelijktijdige nederlegging van het stuk ter griffie, of overgifte daarvan tegen receptis.

„Indien ten aanzien van eenig stuk aan eenig voorschrift van dit artikel niet is voldaan, of zóó laat, dat de wederpartij dientengevolge buiten staat is, daarop voldoende te antwoorden, zal zij alleen bij de pleidooijen zich op die omstandigheid kunnen beroepen. De rechter zal alsdan zoodanig stuk terzijde kunnen leggen en daarmede bij zijne beslissing geen rekening behoeven te houden.

„De stukken zullen ongezegeld en ongeregistreerd ter griffie nedergelegd kunnen worden.”

„Artikel 149. De stukken moeten worden teruggegeven binnen acht dagen na dagteekening van het receptis of van de kennisgeving aan de wederpartij, dat de stukken ter griffie zijn nedergelegd.”

„Artikel 150. Indien de stukken niet zijn teruggegeven binnen dien termijn, zal de gebrekige bij een bevelschrift van den president daartoe worden genoodzaakt, zelfs bij lijfswang, onverminderd vergoeding van kosten, schaden en interessen, zoo daartoe gronden zijn.”

Artikel 29.

Het opschrift der derde afdeeling van den derden titel van het eerste boek wordt gelezen als volgt:

„Van voorloopige verzoeken en van de exceptie van onbevoegdheid.”

Artikel 30.

Artikel 156 vervalt.

Artikel 31.

Artikel 157 wordt gelezen als volgt:

„In geval de regter onbevoegd mogt zijn nit hoofde van het
„onderwerp des geschils, is hij, ook al is de exceptie van on-
„bevoegdheid niet voorgesteld, ambtshalve gehouden zich on-
„bevoegd te verklaren.”

Artikel 32.

In artikel 158 vervallen de woorden: „,overeenkomstig artikel 156.”.

Artikel 33.

In artikel 159 wordt de laatste zinsnede gelezen als volgt:

„Dit moet geschieden bij met redenen omkleede conclusie
„vóór alle weren, op den dag voor het voordragen der verwe-
„ring bepaald.”

Voorts wordt aan artikel 159 een tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:

„Die verwijzing kan ook door den eischer gevorderd wor-
„den, maar alleen bij de conclusie van eisch.”

Artikel 34.

Artikel 160 wordt gelezen als volgt:

„Ingeval voor denzelfden regter tusschen dezelfde personen
„en over hetzelfde onderwerp te gelijk zaken aanhangig zijn,
„of voor denzelfden regter verknochte zaken aanhangig zijn,
„kan daarvan de voeging worden gevraagd.

„Indien dit gevorderd wordt door den gedaagde, is daarop
„toepasselijk de tweede zinsnede van het eerste lid van het
„vorig artikel.

„Die voeging kan ook door den eischer gevorderd worden,
„maar alleen bij de conclusie van eisch.”

Artikel 35.

De artikelen 161, 162 en 164 vervallen.

Artikel 36.

In artikel 168 wordt in plaats van „151” gelezen: „150”.

Artikel 37.

In artikel 179 vervallen de woorden: „,onder consignatie eener som van honderd vijftig gulden,“.

Artikel 38.

In het derde lid van artikel 191 wordt tusschen „230,“ en „236“ gevoegd „233,“.

Artikel 39.

In artikel 193 vervallen de woorden: „tevens met beteekening van het proces-verbaal van onderzoek“.

Artikel 40.

De artikelen 197, 198 en 199 vervallen.

Artikel 41.

Het eerste lid van artikel 201 wordt gelezen als volgt:

„Het getuigenverhoor wordt bevolen en belegd overeenkomstig de bepalingen, voorgeschreven bij den tweeden titel van dit boek, met uitzondering van het bepaalde bij het eerste en het tweede lid van artikel 120 en bij artikel 122 en met dien verstande, dat de in artikel 108 bedoelde overgifte van afschrift van het vonnis zal geschieden, ook al is de praktizijn der wederpartij bij het uitspreken van het vonnis tegenwoordig geweest.“

Het laatste lid van dit artikel wordt voorts gelezen als volgt:

„In het geval bedoeld in het vorige lid, is het bepaalde bij het derde lid van artikel 120 toepasselijk en wordt van het verhoor altijd proces-verbaal opgemaakt. Niettemin vervalt het voorschrift betreffende de in artikel 120 bedoelde beteekening, indien het verhoor ten huize van den getuige plaats heeft.“

Artikel 42.

Tusschen de artikelen 201 en 202 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 201a. Bij het vonnis, waarbij een getuigenverhoor wordt bevolen, kan, doch alleen op eenparig verzoek van

„partijen, worden bepaald, dat het verhoor zal plaats hebben voor eenen regter-commissaris.

„In dat geval zal het vonnis, behalve de daadzaken, welke moeten worden bewezen, inhouden de benoeming van eenen regter-commissaris alsmede de bepaling van de plaats waar en den dag en het uur, waarop de getuigen voor het bewijs zullen worden gehoord. Het vonnis kan tevens inhouden de bepaling van de plaats waar en den dag en het uur, waarop het getuigenverhoor voor tegenbewijs zal plaats hebben. Wijders worden de volgende regelen in acht genomen.

„Dadelijk na afloop van het verhoor der voor het bewijs gehoorde getuigen bepaalt de regter-commissaris, voor zoo ver zulks niet reeds bij het vonnis is geschied, op het verzoek der wederpartij de plaats waar en den dag en het uur, waarop het getuigenverhoor voor tegenbewijs zal plaats hebben. Hij doet daarvan melding maken in het proces-verbaal.

„Indien een der partijen verlenging van een der bovenbedoelde termijnen verzoekt, zal dit incident dadelijk door den regter-commissaris beslist worden. In dat geval, gelijk mede indien een der partijen verkorting van een der bovenbedoelde termijnen verzoekt, kan het incident ook, vóór den dag voor eenig getuigenverhoor bepaald, bij eenvoudige acte van praktizijn tot praktizijn aan zijn oordeel worden onderworpen. Tegen de beslissingen van den regter-commissaris staat geenerlei voorziening open.

„De bepalingen van de artikelen 106, 108 tot en met 112, 114 tot en met 119, 120 eerste lid en 121 zijn mede van toepassing op het getuigenverhoor van den regter-commissaris met dien verstande, dat van het getuigenverhoor altijd proces-verbaal wordt opgemaakt en dat de in artikel 108 bedoelde overgifte van afschrift van het vonnis zal geschieden, ook al is de praktizijn der wederpartij bij het uitspreken van het vonnis tegenwoordig geweest.

„Aan het hof van justitie verblijven de bevoegdheden bij het tweede lid van artikel 120 verleend.”

Artikel 43.

Artikel 202 wordt gelezen als volgt :

„Na afloop van het getuigenverhoor, of indien dit achterwege blijft, bepaalt de regter en in het geval van artikel 201a. de regter-commissaris den dag, waarop de zaak weder ter rolle zal worden opgeroepen.”

Artikel 44.

Artikel 203 wordt gelezen als volgt:

„Behoudens het bepaalde bij het tweede lid van artikel 120, bij het tweede lid van artikel 201 en bij artikel 201a, en voor zooveel ontslag, verlof, overlijden, ziekte van langdurigen aard of eene andere dergelijke oorzaak het niet noodzakelijk maakt, zullen regters, die het getuigenverhoor niet hebben bijgewoond, niet mogen medewerken tot de uitspraak over de zaak, waarin dat verhoor gehouden is.

„Van de afwijking van dezen regel en de oorzaak daarvan wordt in de uitspraak melding gemaakt. De noodzakelijkheid der afwijking wordt uitsluitend door het collegie, dat haar toepast, beoordeeld, zonder dat daartegen eenige voorziening openstaat.”

Artikel 45.

De artikelen 204 tot en met 218 vervallen.

Artikel 46.

Het opschrift der zevende afdeeling van den derden titel van het eerste boek wordt gelezen als volgt:

„*Van geregtelijke plaatsopneming en bezigtiging.*”

Artikel 47.

Het tweede en het derde lid van artikel 219 worden gelezen als volgt:

„Op gelijke wijze en met gelijk doeleinde kan bij vonnis bevolen worden eene bezigtiging van roerende zaken, die niet of bezwaarlijk ter terechtzitting kunnen worden overgebracht.

„Het vonnis bepaalt den tijd der plaatsopneming of den tijd en de plaats der bezigtiging, den termijn, binnen welken het in artikel 220 bedoelde proces-verbaal ter griffie moet zijn nedergelegd, en de terechtzitting, waarin partijen zullen worden toegelaten, om voort te procederen.”

Artikel 48.

De laatste zinsnede van artikel 220 vervalt.

Artikel 49.

In artikel 221 worden na het woord: „plaatsopneming” en in artikel 222 in het eerste lid na het woord: „opneming” en in het tweede lid na het woord: „plaatsopneming” ingelascht de woorden: „of bezigtiging”.

Artikel 50.

In het tweede lid van artikel 224 worden de woorden: „drie dagen na de beteekening” vervangen door de woorden: „acht dagen na de uitspraak”.

Artikel 51.

In het derde lid van artikel 225 worden de woorden: „het vonnis aan de benoemde deskundigen doen beteekenen, met oproeping om den eed af te leggen” vervangen door de woorden: „de deskundigen oproepen om den eed af te leggen bij een exploit, dat de regterlijke opdracht inhoudt”.

Artikel 52.

In het derde lid van artikel 226 wordt de laatste zinsnede gelezen als volgt:

„De deskundige wordt, zoo hij verschijnt, gehoord; de regter doet uitspraak zonder hooger beroep”.

Artikel 53.

In het tweede lid van artikel 227 vervallen de woorden: „op de wijze ten aanzien van het getuigenverhoor in summarische zaken voorgeschreven”.

Artikel 54.

Het tweede lid van artikel 228 vervalt.

Artikel 55.

Artikel 229 wordt gelezen als volgt:

„De regter bepaalt bij eene in het proces-verbaal der eedsaflegging op te nemen beslissing, na verhoor der deskundigen en der partijen, voor zooverre deze tegenwoordig zijn, de plaats, den dag en het uur, waar en wanneer de des-

„kundigen tot het onderzoek zullen overgaan, den termijn „binnen welken zij hun schriftelijk berigt ter griffie zullen „inleveren en de teregtzitting bestemd tot de voortzetting der „zaak.

„Wanneer op dien dag het berigt van deskundigen nog niet „mocht zijn ingekomen, zal de regter op verzoek van partijen „of eene van haar een naderen dag tot de voortzetting der „zaak kunnen bepalen.”

Artikel 56.

In het eerste lid van artikel 233 worden de woorden: „binnen den termijn door den regter te bepalen” vervangen door de woorden: „binnen den volgens artikel 229 van dit Wetboek bepaalde termijn”.

Artikel 57.

Het tweede lid van artikel 234 wordt gelezen als volgt:
„De regter doet uitspraak, de verschenen deskundigen gehoord, zonder voorafgaande conclusiën.”

Artikel 58.

Artikel 235 vervalt.

Artikel 59.

Artikel 238 wordt gelezen als volgt:

„Partijen mogen bij incidentele conclusie verzoeken om elkander op ter zake dienende en niet tot iets anders betrekkelijke vraagpunten te doen hooren. De conclusie zal de feiten en vraagpunten inhouden.

„Indien eene partij, nadat de dag voor het houden der pleidooijen reeds bepaald is, zoodanig verhoor nog wenscht te vragen, zal zij daartoe aan den regter een verzoekschrift moeten inleveren, de feiten en vraagpunten inhoudende, en dit aan de wederpartij doen beteekenen. De behandeling van dit verzoek zal alsdan, zonder nadere conclusie van de verzoekende partij, geschieden tegelijk met die pleidooijen, als wanneer de wederpartij gerechtigd zal zijn op dat verzoek mondeling en ook bij conclusie te antwoorden.

„Indien de wederpartij in een der gevallen, bij het eerste of tweede lid van dit artikel bedoeld, de gestelde feiten erkent, zal het verhoor vervallen.”

Artikel 60.

Artikel 239 wordt gelezen als volgt:

„De regter zal nauwkeurig onderzoeken of de vraagpunten tot het geschil betrekkelijk zijn; hij zal de zoodanigen, die hij als strikvragen beschouwt, ter zijde stellen, of het verhoor der partij, zoo daartoe termen zijn, geheel van de hand wijzen.

„De regter zal dit laatste evenzeer kunnen doen, indien in het geval in het tweede lid van artikel 238 omschreven, het verzoek zoo laat is geschied, dat de wederpartij buiten staat is, zich daarover uit te laten.”

Artikel 61.

In artikel 240 vervallen de woorden: „of voor eenen regter-commissaris daartoe aangewezen”.

Artikel 62.

Artikel 242 wordt gelezen als volgt:

„De partij zal in persoon, zonder eenig geschreven opstel te mogen voorlezen, antwoorden op de vragen, welke aan hem door den regter luidens het vonnis of ook ambtshalve zullen worden gedaan.

„De partij, die het verhoor heeft verzocht, kan daarbij tegenwoordig zijn, evenals de praktizijns van beide partijen.

„Door de verzoekende partij of hare praktizijns zullen door tusschenkomst van den voorzitter, uitsluitend over het onderwerp in de vraag genoemd, naar aanleiding van de gegeven antwoorden vragen mogen worden gedaan; in geval van verzet der wederpartij, kan de regter weigeren de vraag te doen, zonder dat daartegen eenige voorziening is toegelaten.”

Artikel 63.

In het eerste lid van artikel 243 worden de woorden: „be- teekenende feiten en” vervangen door de woorden: „bij vonnis gestelde”.

Artikel 64.

In artikel 244 vervallen de woorden: „den regter-commissaris”.

Artikel 65.

In artikel 246 vervallen de woorden: „gedaagde” en „,zonder nieuwe dagvaarding”.

Artikel 66.

Artikel 248 wordt gelezen als volgt:

„Incidentele vorderingen worden ten dienenden dage ter „audientie gedaan bij gemotiveerde conclusiën.

„Op die tusschengeschillen zijn de bepalingen der artikelen „142, 144 en 145, 148 tot en met 150 van dit wetboek toepasselijk.

„De regter kan op eenparig verzoek van partijen het nemen van conclusiën van repliek en van dupliek toestaan.”

Artikel 67.

Aan het eerste lid van artikel 250 wordt een zinsnede toegevoegd, luidende als volgt:

„Voorzoveel de zaak het toelaat, zal de regter bij de beslissing op het incident tevens den dag bepalen, waarop de „zaak weder ter rolle zal worden opgeroepen.”

Artikel 68.

Het tweede lid van artikel 252, het tweede lid van artikel 253 en artikel 261 vervallen.

Artikel 69.

Artikel 273 wordt gelezen als volgt:

„Indien eene der partijen ontkent, dat de voor haar opgetreden praktizijn van haar daartoe opdracht gekregen heeft, „zijn de bepalingen dezer afdeeling toepasselijk.”

Artikel 70.

In artikel 284 worden de woorden: „aan den regter verzoeken” vervangen door het woord: „vorderen”.

Artikel 71.

Artikel 285 wordt gelezen als volgt:

„Dit incident wordt aangebragt bij conclusie ter terechtzitting.”

„ting ten dienenden dage vóór of op dien, waarop de laatste conclusie in het aanhangig regtsgeding wordt genomen.

„In zaken van schriftelijke behandeling wordt het incident „aangebragt bij aan beide partijen beteekende akte met exploit van oproeping om ter terechtzitting te verschijnen.”

Artikel 72.

Artikel 286 wordt gelezen als volgt:

„De conclusie, waarbij tevens praktizijn moet worden gesteld, houdt de opgave in van den voornaam, den naam en „de woonplaats van dengene, door wien de vordering geschiedt, en van de gronden, waarop zij berust, alles op strafte van nietigheid. Hij wordt geacht bij den gestelden praktizijn woonplaats te hebben gekozen, ten ware in de conclusie eene andere keuze mogt zijn uitgedrukt.”

Artikel 73.

Artikel 287 wordt gelezen als volgt:

„Wanneer de regter, het incident beslissende, partijen be- „veelt voort te procederen, bepaalt hij bij hetzelfde vonnis „den dag, waarop zij gehouden zijn tot dat einde ter terecht- „zitting te verschijnen.”

Artikel 74.

Artikel 294 wordt gelezen als volgt:

„Het hooger beroep kan dadelijk na de uitspraak worden „ingesteld, hetzij dezelve al dan niet bij voorraad kan worden ten uitvoer gelegd.

„Het wordt gebragt voor het hof van justitie.

„Hetzelve is niet meer ontvankelijk na verloop van veertien dagen, te rekenen van den dag van de uitspraak.”

Artikel 75.

De artikelen 297 en 299 vervallen.

Artikel 76.

In artikel 300 vervallen de woorden: „, ook summiere”.

Artikel 77.

Artikel 302 wordt gelezen als volgt:

„In zaken die spoed vereischen, kan de kantonregter of de president van het hof van justitie, op verzoek des eischers, overeenkomstig artikel 7, verlof verleen en om van dag tot dag en zelfs van uur tot uur te dagvaarden.”

Artikel 78.

In artikel 305 worden de woorden: „wegens verduistering van des schuldenaars roerende goederen” vervangen door de woorden: „voor verduistering van des schuldenaars roerende of onroerende goederen”.

Artikel 79.

Artikel 317 wordt gelezen als volgt:

„Indien er verdeeling bij avarij-grosse moet plaats hebben, zullen deskundigen, ten verzoeken van eene der partijen door het hof van justitie worden benoemd ten ware partijen het omtrent de keuze zijn eens geworden.”

Artikel 80.

Artikel 326 vervalt.

Artikel 81.

Artikel 336 wordt gelezen als volgt:

„Van vonnissen, waarbij eene provisie wordt toegestaan of geweigerd, kan hooger beroep worden ingesteld voor dat het eindvonnis geslagen is.

„Hetzelfde kan plaats vinden ten aanzien van incidentele en interlocutoire vonnissen, tenzij de regter daarbij verklaard hebbe, dat het hooger beroep daarvan niet dan tegelijk met het eindvonnis zal kunnen worden ingesteld.”

Artikel 82.

Artikel 337 vervalt.

Artikel 83.

Artikel 338 wordt gelezen als volgt:

„De termijn van beroep zal zijn van drie maanden, te rekenen van den dag der uitspraak van het vonnis.

„De gedaagde in hooger beroep kan echter van zijne zijde „incidenteel beroep instellen, zelfs na verloop van dezen termijn en na berusting in het vonnis. Het incidenteel beroep „wordt, op straffe van verval, ingesteld bij de conclusie van „antwoord.

„De afstand van het principaal beroep doet het ingesteld „incidenteel beroep niet vervallen.”

Artikel 84.

Artikel 339 vervalt.

Artikel 85.

Artikel 340 wordt gelezen als volgt:

„Bij overlijden van de in het ongelijk gestelde partij gedurende den loop van den termijn voor het hooger beroep, „kan het beroep door hare erfgenamen of regtverkrijgenden „nog worden ingesteld binnen drie maanden na het overlijden of, zoo zij van het regt van beraad gebruik maken, „binnen eene maand na afloop van den daarvoor gestelden „termijn.”

Artikel 86.

Artikel 343 vervalt.

Artikel 87.

In het tweede lid van artikel 344 wordt het woord: „drie”, telkens als het daarin voorkomt, vervangen door het woord: „twee”.

Artikel 88.

Artikel 345 wordt gelezen als volgt:

„In hooger beroep zal worden geprocedeerd op de wijze, „als voor den eersten aanleg is voorgeschreven, met dit onderscheid alleen, dat slechts eene conclusie van eisch, en „eene conclusie van antwoord ter rolle worden genomen.

„Niettemin zal in geval van incidenteel beroep of indien „door den verweerder eene exceptie tegen het principaal „beroep wordt aangevoerd, den appellant, op zijn verlangen,

„een termijn verleend worden om het incidenteel beroep of „de voorgestelde exceptie bij conclusie te beantwoorden.”

Artikel 89.

Het tweede lid van artikel 346 van gemeld Wetboek wordt gelezen als volgt:

„De oorspronkelijke verweerder kan echter nieuwe weren „van regten, eene verdediging ten principale opleverende, in- „brengen, tenzij dezelve in het geding ter eerster instantie „zijn gedekt, waaronder niet begrepen is het geval, dat het „regt om ten principale te antwoorden ingevolge artikel 142 „vervallen is, doch zal dezelve, al mogt hij ten principale „worden in het gelijk gesteld, niettemin kunnen worden ver- „oordeeld in de kosten der procedures tot op het voordragen „dier weren van regten gevallen, indien hij dezelve in eersten „aanleg had kunnen doen gelden.”

Artikel 90.

In artikel 347 worden de woorden: „conclusiën met midde- len aan den praktizijn der wederpartij beteekend” vervan- gen door de woorden: „met redenen omkleede conclusiën”.

Artikel 91.

In artikel 349 worden de woorden: „,bij eene eenvoudige akte,” vervangen door de woorden: „alsnog bij eene conclu- sie”.

Artikel 92.

In artikel 351 worden gelezen:

achter het woord „betrekkelijk” de woorden: „de in- schrijving ter rolle,”; achter het woord: „praktizijnstel- ling,” de woorden „de anticipatie,” en achter het woord: „plaatsopneming” de woorden: „en bezigtiging”.

Aan dit artikel worden vijf nieuwe leden toegevoegd, lui- dende als volgt:

„Niettemin zijn de artikelen 153 en 154 niet anders van „toepassing dan behoudens de navolgende bepalingen:

„De oorspronkelijke gedaagde, eischer wordende in hooger „beroep, is niet gehouden tot de in die artikelen bedoelde „zekerheidstelling.

„De gedaagde in hooger beroep is daartoe evenmin gehou- „den, zelfs niet bij het instellen van incidenteel beroep.

„De in eersten aanleg gestelde zekerheid blijft ook verbonden voor de kosten van hooger beroep.
„De zekerheidstelling wordt gevorderd vóór alle weren van „regten.”

Artikel 93.

In artikel 355 worden tusschen de woorden: „Wanneer” en „een” ingevoegd de woorden: „in het geval van het tweede lid van artikel 68” en vervalt het woord: „eeniglijk”.

Artikel 94.

Artikel 362 vervalt.

Artikel 95.

In artikel 363 worden in N° 1 achter het woord: „gepleegd” gevoegd de woorden: „of een opgelegde eed door den strafregter is verklaard valschelijk te zijn afgelegd, tenzij het geldt den beslissenden eed in artikel 1948 1° van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao bedoeld”.

Artikel 96.

In het eerste lid van artikel 366 worden de woorden: „aan den persoon of te zijner woonplaats zal zijn beteekend” vervangen door de woorden: „is uitgesproken of, zoo dit bij verstek gewezen is, van den dag, waarop het niet meer vatbaar is voor verzet”.

Het tweede lid van dit artikel wordt gelezen als volgt:

„Deze termijn gaat in het geval van artikel 364 eerst in „op den dag der meerderjarigheid.”

Artikel 97.

In artikel 369 worden de woorden: „den dag der beteekening” vervangen door de woorden: „de uitspraak” en achter het woord: „vonnis” gevoegd de woorden: „of, zoo dit bij verstek gewezen is, van den dag, waarop het niet meer vatbaar is voor verzet”.

Artikel 98.

De artikelen 372 en 374 vervallen.

Artikel 99.

In het eerste lid van artikel 375 vervallen de woorden:
„de geconsigneerde gelden, en”.

Artikel 100.

Het eerste lid van artikel 386 vervalt.

Artikel 101.

In het tweede lid van artikel 404 vervalt het woord:
„summierlijk”.

Artikel 102.

Artikel 417 wordt gelezen als volgt:

„De verkoop wordt gehouden bij opbod en de toewijzing
zal geschieden aan den meestbiedende en tegen gereede be-
taling.

„De deurwaarder is bevoegd te vorderen, dat hem door el-
ken bieder de geboden koopsom worde ter hand gesteld en
deze onder zich te houden, totdat het voorwerp is toege-
wezen.

„Stelt een bieder, na de in het vorig lid bedoelde vorder-
ing de geboden koopsom aan den deurwaarder niet ter
hand, dan wordt het bod niet aangenomen en die persoon
gedurende de geheele verkooping niet meer als bieder toe-
gelaten.

„Indien de deurwaarder gebruik heeft gemaakt van de
hem bij het tweede lid toegekende bevoegdheid en er, nadat
een bieder in gebreke is gebleven de geboden koopsom aan
den deurwaarder ter hand te stellen, geen hooger bod wordt
verkregen, blijft de hoogste bieder, wiens bod is aangenomen,
daaraan gehouden en wordt hem het goed toegewezen.

„Bij gebreke van betaling zal het goed terstond weder ver-
kocht worden ten laste van hem wien het toegewezen is.”

Artikel 103.

Artikel 432 wordt gelezen als volgt:

„De staat wordt door den regter-commissaris ter griffie ne-
dergelegd en van dat nederleggen binnen acht dagen daar-
na door hem, die de rangregeling vervolgt, aan de overige
in artikel 429 bedoelde partijen bij exploit van eenen deur-

„waarder kennis gegeven met vermelding van dag en uur,
„waarop alle partijen zich bij den regter-commissaris zullen
„kunnen vervoegen tot het voorstellen hunner wederspraak.”

Artikel 104.

Artikel 434 wordt gelezen als volgt:

„In geval van tegenspraak zal de regter-commissaris dege-
„nen, die zich bezwaard achten, zonder andere aanmaning,
„naar de teregtzitting, welke hij bepalen zal, verwijzen.”

Artikel 105.

Het eerste lid van artikel 435 wordt gelezen als volgt:

„Het beroep kan onmiddellijk geschieden en moet worden
„ingesteld binnen veertien dagen na de uitspraak van het
„vonnis.”

Artikel 106.

In artikel 436 vervallen de woorden: „Dit beroep wordt
summierlijk behandeld en expeditie van”.

Artikel 107.

In het eerste lid van artikel 446 worden de woorden:
„schriftelijke huurcontracten” vervangen door de woorden:
„authentieke huurcedullen of onderhandsche huurcedullen,
die eene zekere dagteekening bekomen hebben vóór de inbe-
slagneming”.

Artikel 108.

In het eerste lid van artikel 450 vervallen de woorden: „den
persoon of aan de woonplaats van”.

Aan dit artikel wordt een derde lid toegevoegd, luidende
als volgt:

„Indien bij het beteekenen van het vonnis of van de akte
„tevens het voorgeschrevene bevel is gedaan, wordt geen af-
„zonderlijk bevel vereischt.”

Artikel 109.

In artikel 451 wordt in plaats van het woord: „dertig” ge-
lezen het woord: „twee”.

Artikel 110.

In het vierde lid van artikel 453 worden de woorden: „ten nadeele van den inbeslagnemer” vervangen door de woorden: „; overeenkomsten, in strijd met dat verbod aangegaan kunnen tegen den inbeslagnemer niet worden ingeroepen.”

Artikel 111.

In artikel 455 worden de woorden: „zij kunnen ook doen in beslag nemen de huur- en pachtpenningen, welke sedert hetzelfde tijdstip verschenen zijn” vervangen door de woorden: „de nog niet betaalde huur- en pachtpenningen zijn van regtswege in het beslag inbegrepen en worden, na de aanzegging bij deurwaardersexploit aan den huurder of pachter, betaald aan den schuldeischer”.

Artikel 112.

Aan artikel 456 worden toegevoegd de woorden: „en daarvan aantekening doen houden ter griffie van het hof van justitie”.

Artikel 113.

In het vierde lid van artikel 461 vervallen de woorden: „, en summierlijk worden behandeld”.

Artikel 114.

In artikel 462 wordt het woord: „twintig” vervangen door het woord „veertig”.

Artikel 115.

Het derde lid van artikel 464 wordt gelezen als volgt:
„De executant zal de veilconditiën ter griffie nederleggen
„ten minste dertig dagen vóór den verkoop.”

Artikel 116.

Artikel 467 vervalt.

Artikel 117.

Artikel 468 wordt gelezen als volgt:

„Alle geschillen over de veilconditiën moeten binnen acht dagen, nadat deze ter griffie zijn nedergelegd, aanhangig worden gemaakt tegen de eerstvolgende teregtzitting na den dag van het exploit met inachtneming van den wettelijke termijn, op straffe van verval.”

Artikel 118.

In het eerste lid van artikel 469 vervallen de woorden: „tweede aanplakking der biljetten, zoo die heeft plaats gehad, of anderszins na de eerste”.

Het tweede lid van dit artikel vervalt.

Artikel 119.

In artikel 470 vervallen de woorden: „tweede aanplakking, zoo die heeft plaats gehad, of anderszins na de eerste”.

Artikel 120.

In artikel 477 worden tusschen de woorden: „volgende” en „zullen” ingevoegd de woorden: „of, indien de verkoop op de wijze als bij artikel 484a. is voorgeschreven heeft plaats gehad de artikelen 484d. en volgende”.

Artikel 121.

In het eerste lid van artikel 480 worden achter het woord: „artikelen” ingevoegd de woorden: „of bij de artikelen 484d en volgende” en worden de woorden: „welke tot den verkoop en de toewijzing is bepaald” vervangen door de woorden: „welke tot de toewijzing is bepaald”.

In het tweede lid van dit artikel vervallen de woorden: „summierlijk en”.

Artikel 122.

In het eerste lid van artikel 483 vervalt het woord: „geregtelijke”.

Artikel 123.

Achter artikel 484 worden gevoegd tien nieuwe artikelen, luidende als volgt:

„Artikel 484a. Met afwijking van het bepaalde in de arti-

„kelen 470 en 471 van dit Wetboek kan ten verzoeken der
„eerstgereede partij of van iederen ingeschreven schuldei-
„scher, het hof van justitie bevelen, dat de verkoop niet ter
„teregtzitting, maar ten overstaan van een door hetzelfde
„aan te wijzen notaris zal geschieden, en zal alsdan de veiling
„moeten plaats hebben op de wijze, als bij artikel 1235 van
„het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao is voor-
„geschreven, met uitzondering alleen, dat de tegenwoordig-
„heid van den kantonregter niet vereischt wordt.”

„Artikel 484b. Dit verzoek zal niet vroeger dan twintig
„dagen na de overschrijving van het proces-verbaal van be-
„slag kunnen worden ingediend, tenzij vóór dien tijd de hy-
„pothecaire schuldeischer, die het beding van artikel 1203
„van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao
„gemaakt heeft, schriftelijk mogt hebben verklaard, van
„zijn regt geen gebruik te willen maken, of de eerst in-
„geschreven hypotheek genomen zij tot zekerheid van
„een der verbindtenissen, bedoeld in artikel 1239 van ge-
„meld Burgerlijk Wetboek.

„De verzoekende partij zal gehouden zijn van de indiening
„van het verzoek kennis te geven aan de wederpartij en de
„overige beslagleggers, die door den regter kunnen worden
„gehoord.

„Tegen de beslissing op het verzoek is geen voorziening
„toegelaten.”

„Artikel 484c. In geval het verzoek wordt toegestaan blij-
„ven de bepalingen van deze afdeeling, met uitzondering
„van de artikelen 462 tot en met 467, 469 tot en met
„471, 473 tot en met 475 en het eerste lid van artikel 476
„van dit Wetboek, van toepassing, en zullen de eventueel
„reeds vóór de indiening van het verzoek gemaakte kosten
„van aanplakking en bekendmaking der geregtelijke verkoo-
„ping en die van de bekendmaking van het vervallen dier
„verkoop door de verzoekende partij moeten worden ge-
„dragen en betaald.

„Het verzoek zal niet worden ingewilligd voordat die kos-
„ten, tot een door den voorzitter begroot bedrag, ter griffie
„door het hof van justitie aan te wijzen zijn gedeponceerd.”

„Artikel 484d. De notaris over de verkoop staande zal
„binnen veertien dagen, nadat hem van de door den regter
„gedane aanwijzing is kennis gegeven, ter griffie door het hof
„van justitie aangewezen, een authentiek afschrift der veil-
„conditiën nederleggen.

„Hij zal daarbij overleggen eene door den bewaarder der
„hypotheeken afgegeven staat van alle bestaande inschrijvin-

„gen op de in beslag genomen goederen, op het tijdstip der „overschrijving van het beslag of een door dezen afgegeven „getuigschrift, dat op die goederen geen hypothecaire inschrij- „vingen bestaan.”

„Artikel 484e. Bij de veilconditiën zullen de kosten, met „uitzondering van die in artikel 484c. genoemd, gebragt wor- „den voor rekening van den kooper.”

„Artikel 484f. De betaling der kooppenningen zal moeten „geschieden ter griffie door het hof van justitie aangewe- „zen.”

„Artikel 484g. Op geschillen over de veilconditiën is arti- „kel 468 toepasselijk. Zij worden op de eilanden buiten „Curaçao door den kantonregter in hoogste ressort beslist.”

„Artikel 484h. De verkooping zal niet kunnen geschie- „den dan na verloop van dertig dagen, nadat de veilconditiën „ter griffie zijn nedergelegd en de verkooping minstens veer- „tien dagen te voren door aanplakking volgens plaatselijk ge- „bruik en door aankondiging in het blad, waarin van Gou- „vernementswege de officieele berichten worden geplaatst.

„In die bekendmaking zal moeten worden vermeld, dat de „verkooping krachtens regterlijk bevel geschiedt.”

„Artikel 484i. De eigendom der toegewezen goederen gaat „over op den kooper door de overschrijving van een afschrift „of uittreksel van het proces-verbaal van toewijzing, welk „afschrift of uittreksel echter aan hem niet zal worden afge- „geven dan op vertoon van het door den griffier geteekend „bewijs, dat de kooppenningen door hem zijn voldaan of „ingevolge de bepalingen van artikel 1237 derde lid en artikel „1240 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao, „onder hem zijn verbleven.”

„Artikel 484j. Indien door den achtervolgenden verkoop „en de toewijzing van meerdere onroerende goederen in de- „zelfde inbeslagneming vervat, de prijs van het verkochte „toereikende is om den executant en de opposanten, met de „kosten, te voldoen, is de notaris, over den verkoop staande, „gehouden met den verkoop der overige goederen, niet voort „te gaan, tenzij de schuldenaar verklare dien voortgang te „verlangen.”

Artikel 124.

In het tweede lid van artikel 486 worden de woorden: „te zijner woonplaats, bij de aangeslagene bekendmakingen ge- „kozen” vervangen door de woorden: „aan de bij het proces- „verbaal van inbeslagneming gekozen woonplaats”.

Artikel 125.

In artikel 489 vervalt het woord: „summerlijk” en worden de woorden: „, sedert de beteekening van hetzelfde aan den persoon of aan zijne woonplaats” vervangen door de woorden: „na de uitspraak”.

Artikel 126.

Artikel 498 wordt gelezen als volgt:

„Indien de schuldeischers en de partij, tegen welke het beslag gedaan is, zich niet hebben verstaan over de verdeeling der kooppenningen of van het in artikel 458 bedoelde overschot, zal de meest gereede schuldeischer, of de kooper, of de partij, tegen welke het beslag gedaan is, de benoeming van eenen regter-commissaris kunnen verzoeken, voor wien tot regeling van den voorrang zal overgegaan worden.”

Artikel 127.

In artikel 499 wordt het laatste woord: „schuldeischer” vervangen door het woord: „verzoeker”.

Artikel 128.

In artikel 500 en in het eerste lid van artikel 504 worden achter het woord: „inschrijvingen” ingevoegd de woorden: „en der overgeschreven beslagen”.

Tusschen het eerste en het tweede lid van dit artikel 504 wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende als volgt:

„Tot de bevoorregte kosten behooren het salaris en de verschotten van de praktizijns, die bij het beslagleggen en bij de rangregeling voor partijen zijn opgetreden.”

Artikel 129.

Het laatste lid van artikel 505 vervalt.

Artikel 130.

In artikel 506 worden de woorden: „na de beteekening van het arrest in beroep” vervangen door de woorden: „na de beteekening van het gewezen arrest aan den griffier”.

Artikel 131.

Aan artikel 519 wordt toegevoegd een tweede lid, luidende als volgt:

„De bepalingen van de artikelen 484a tot en met j. van „dit Wetboek zijn ook hier van toepassing.”

Artikel 132.

In artikel 524 worden de woorden: „hetzij op korte termijnen, hetzij als eene summiere zaak” vervangen door de woorden: „indien hij zulks verlangt, op korten termijn”.

Artikel 133.

In het derde lid van artikel 558 vervallen de woorden: „de zaak zal summierlijk worden uitgewezen en”.

Artikel 134.

In artikel 561 vervallen de woorden: „en summierlijk worden uitgewezen, ten ware de zaak voor zoodanige summiere afdoening niet mogt vatbaar zijn”.

Artikel 135.

Aan artikel 562 worden de woorden toegevoegd: „, met uitzondering van die bedoeld in het derde lid van artikel 58”.

Artikel 136.

In artikel 565 worden de woorden: „en dezelve summierlijk bij eene enkele akte voort te zetten” vervangen door de woorden: „in den bij het vorig artikel bepaalden vorm”.

Artikel 137.

In het eerste lid van artikel 596 wordt het woord: „betekening” vervangen door de woorden: „nederlegging ter griffie” en vervallen de woorden: „aan den persoon of te zijner woonplaats”.

Artikel 138.

Artikel 667 wordt gelezen als volgt:

„Ieder, die regt heeft tot revindicatie of reclame van roerend goed, kan dit in beslag nemen.”

Artikel 139.

Het tweede lid van artikel 672 wordt vervangen door de navolgende bepalingen:

„De dagvaarding, waarbij de eisch is ingesteld, zal, indien deze niet is gericht tegen hem, bij wien de goederen in beslag zijn genomen, binnen acht dagen en indien hij op een ander eiland woont, binnen de in artikel 8 genoemde termijnen nadat zij is gedaan, aan laatstgenoemde worden beteekend.

„Indien de eisch tot van-waarde-verklaring niet is ingesteld en de dagvaarding, in het geval in het vorig lid bedoeld, niet is beteekend binnen de daarvoor gestelde termijnen, vervalt het beslag van rechtswege.”

Artikel 140.

In artikel 673 worden de woorden: „dat zijn schuldenaar heeft aangevangen met het verduisteren van zijne roerende goederen,” vervangen door de woorden: „dat er gegronde vrees bestaat voor verduistering door den schuldenaar van diens roerende of onroerende goederen,”.

Artikel 141.

Het tweede lid van artikel 682 wordt gelezen als volgt:

„Niet vereffende vorderingen en de kosten waarin de schuldenaar zal kunnen worden veroordeeld, worden door den regter voorloopig begroot.”

Artikel 142.

Tusschen het eerste en het tweede lid van artikel 684 wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende als volgt:

„De arrestant is daarenboven verplicht, mede op straffe van nietigheid van het arrest, afschrift van de dagvaarding tot van-waarde-verklaring aan den derden gearresteerde te beteekenen binnen acht dagen nadat die dagvaarding is uitgebragt.”

Artikel 143.

In artikel 691 worden de woorden: „zal dit geschil sum-

mierlijk worden behandeld en hij zal'' vervangen door de woorden: „zal hij”.

Artikel 144.

Het eerste lid van artikel 696 vervalt.

In het tweede lid worden tusschen de woorden: „Indien” en „de” ingevoegd de woorden: „bij betwisting der verklaring”.

Artikel 145.

Achter artikel 703 worden ingevoegd vier nieuwe artikelen, luidende als volgt:

„Artikel 703a. Het beslag in deze afdeeling vermeld kan „door den schuldeischer, uit kracht van authentieke of on- „derhandsche bescheiden, ook gelegd worden onder zich zel- „ven.

„Echter zal het beslag krachtens onderhandsche bescheiden „niet kunnen worden gelegd, dan na op het daartoe ingele- „verd verzoekschrift verkregen verlof van den kantonregter „op het eiland, waar de beslaglegger woont.

„Het arrest zal kunnen worden opgeheven tegen behoorlij- „ke borgstelling of betaling van het bedrag der som, voor wel- „ke hetzelfde gedaan is.”

„Artikel 703b. Het arrest wordt gelegd bij een exploit ge- „daan aan dengene, te wiens laste het arrest gelegd wordt.

„Dit exploit moet bevatten de omschrijving van de beschei- „den en, indien het onderhandsche bescheiden zijn, boven- „dien de vermelding van 's regters verlof, voorts eene nauw- „keurige vermelding van de goederen of schuldvorderingen „waarop, en van de som waarvoor de inbeslagneming gedaan „wordt.

„Niet vereffende vorderingen en de kosten, waarin de ge- „arresteerde zal kunnen worden veroordeeld, worden door „den regter voorloopig begroot.

„Het exploit moet wijders inhouden dagvaarding voor den „regter, binnen wiens rechtsgebied de gearresteerde woont, tot „van-waarde-verklaring van het arrest en tot aanwijzing van „hetgeen daaronder valt. Deze regter zal ook kennis nemen „van den eisch tot opheffing van het arrest.

„De artikelen 685, 702 en 703 zijn ook op dit arrest van „toepassing.”

„Artikel 703c. De regter zal over de geheele bij de dag- „vaarding gedane vordering bij één vonnis uitspraak doen, „tenzij hij mogt bevinden, dat een deel daarvan vroeger dan

„het andere kan worden afgedaan, in welk geval zulks zal mogen geschieden.

„Indien de vordering geheel of gedeeltelijk wordt toege-
„wezen, zal de arrestant bevoegd zijn op datgene wat volgens
„het vonnis onder het arrest valt, het hem verschuldigde te
„verhalen overeenkomstig de bepalingen der artikelen 697,
„698 en 699 van dit Wetboek.”

„Artikel 703d. Indien echter, voordat een vonnis gewezen
„is, krachtens hetwelk verhaal kan plaats hebben, meerdere
„inbeslagnemingen door andere schuldeischers onder den ar-
„restant zijn gedaan, zal dat vonnis ten aanzien van allen
„gelden, en zullen overigens de artikelen 700 en 701 van dit
„Wetboek toepasselijk zijn, met dien verstande dat aan deze
„schuldeischers het in artikel 701 bedoelde regt toekomt, in-
„dien zij beweren, dat meer dan waarop de arrestant beslag
„heeft gelegd, onder hem berust of door hem verschuldigd is.

„Evenzoo zal, indien voordat het beslag van artikel 703a.
„gelegd is, onder den in dat artikel bedoelden schuldeischer
„door andere schuldeischers beslag is gelegd, het bepaalde in
„de artikelen 700 en 701 ook aan eerstgenoemden schuldei-
„scher ten goede komen.”

Artikel 146.

Aan artikel 709 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende als volgt:

„Het beslag vervalt van regtswege, indien de eisch tot van-
„waarde-verklaring niet is ingesteld binnen acht dagen nadat
„het is gelegd.

„Deze termijn wordt, indien de schuldenaar op een ander
„eiland woont, door artikel 8 geregeld.”

Artikel 147.

Aan artikel 716 worden twee nieuwe alinea's toegevoegd, luidende als volgt:

„Hetzelfde geldt ten aanzien van de inbeslagneming, indien
„zij onder derden is gedaan, wanneer de dagvaarding tot
„van-waarde-verklaring niet binnen acht dagen, nadat zij is
„uitgebracht, is beteekend aan dengene, bij wien de goederen
„in beslag genomen zijn.

„Indien de schuldenaar op een ander eiland verblijf houdt,
„worden de termijnen van het uitbrengen der dagvaarding
„en van het beteekenen door artikel 8 geregeld.”

Artikel 148.

Aan den vierden titel van het derde boek van gemeld Wetboek wordt toegevoegd een zesde afdeeling, luidende als volgt:

„ZESDE AFDEELING.”

„Van het beslag op onroerend goed.”

„Artikel 716a. In de gevallen, voorzien bij de artikelen 303, 304, 305, 673 en 710 van dit Wetboek, kan ook verlof verleend worden om beslag te leggen op een of meer bepaald, aan te wijzen onroerende goederen van den schuldenaar.

„Op dit beslag zijn van toepassing de bepalingen van de laatste zinsnede van artikel 673 en de artikelen 674, 675, 677, 678, 679 en 680 van dit Wetboek.”

„Artikel 716b. Het beslag wordt gelegd in den vorm en met de gevolgen in de artikelen 452, 453 en 454 van dit Wetboek vermeld, met deze uitzondering, dat de deurwaarder zich niet op het in beslag te nemen onroerend goed behoeft te begeven en dat in plaats van den titel, in artikel 452, 2º genoemd, het verlof moet worden vermeld, uit kracht waarvan de inbeslagneming geschiedt.

„Bovendien moet in het proces-verbaal van inbeslagneming, op straffe van nietigheid worden aangewezen de regter, voor wien de vordering tot van-waarde-verklaring zal worden ingesteld.”

„Artikel 716c. De arrestant is verplicht om binnen veertien dagen, nadat dit beslag is gelegd, de door hem ingestelde vordering tot van-waarde-verklaring tegen vertoon der dagvaarding te doen aanteekenen ter griffie van het in het proces-verbaal van beslag genoemd geregt in een tot dat doel te houden register.

„Indien de schuldenaar niet op het eiland woont, waar de inbeslagneming is geschied, worden de termijnen van het instellen der vordering en van het doen der aanteekening door artikel 8 geregeld.”

„Artikel 716d. Zoodra na van-waarde-verklaring van het beslag overgegaan wordt tot uitvoering van het vonnis, wordt dat beslag als een executoriaal beslag aangemerkt en geschiedt de verkoop overeenkomstig de bepalingen van de tweede afdeeling van den derden titel van het tweede boek van dit Wetboek.

„De termijn van artikel 456 gaat in op den dag, waarop het vonnis van van-waarde-verklaring wordt beteekend”.

„Artikel 716c. Onverminderd het bepaalde in artikel 678 van dit Wetboek is de arrestant, die het gelegd beslag niet binnen den daartoe gestelden termijn door eene vordering tot van-waarde-verklaring vervolgt, verplicht, op straffe van vergoeding van kosten, schade en interessen, zoo daartoe gronden zijn, de overschrijving in de openbare registers te doen doorhalen, binnen acht dagen, nadat de termijn voor het instellen der vordering tot van-waarde-verklaring is verstreken.”

„Artikel 716f. Indien de arrestant niet voldaan heeft aan het voorschrift van het vorig artikel, wordt de overschrijving van het proces-verbaal van inbeslagneming in de openbare registers doorgehaald uit kracht van eene verklaring van den griffier van den overeenkomstig het tweede lid van artikel 716b., in het proces-verbaal van beslag aangewezen regter, vermeldende, dat binnen den in het vorig artikel vermelden termijn bij hem geen aanteekening is geschied van het instellen der vordering tot van-waarde-verklaring.

„De doorhaling der overschrijving in de openbare registers zal evenzeer geschieden:

„1° uit kracht van de toestemming tot doorhaling der overschrijving van hem, te wiens verzoeken zij is geschied, blijkende in voege als bepaald in artikel 1220 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao.

„2° uit kracht van het vonnis, houdende last tot opheffing van het beslag.

„Buiten de toestemming der belanghebbenden wordt de overschrijving niet doorgehaald dan met inachtneming der bepaling van artikel 380 van dit Wetboek met deze wijziging, dat de termijn van acht dagen na de beteekening van het vonnis vervangen wordt door dien van ééne maand na de uitspraak.

„3° uit kracht van eene verklaring van den griffier, vermeldende, dat van de instantie is afstand gedaan of dat de zelve is vervallen.

„Indien de zaak naar een anderen regter verwezen is, moet de hier bedoelde verklaring, met vermelding van het vonnis der verwijzing, worden afgegeven door den griffier van het gerecht, waar de zaak tengevolge der verwijzing behandeld is.”

„Artikel 716g. De akte, waarbij tot de doorhaling wordt gemagtigd of een authentiek afschrift van zoodanige akte, alsmede de verklaringen, in het vorig artikel vermeld, blijven onder den hypotheekbewaarder berusten.

„Een authentiek uittreksel van het vonnis houdende last

„tot opheffing van het beslag wordt hem ter hand gesteld.”

Artikel 149.

Artikel 721 wordt gelezen als volgt:

„De rekening zal aan de wederpartij worden beteeekend, en de tot bewijs strekkende bescheiden tegen recief, of door middel van de griffie worden medegedeeld. Deze beteekening zal binnen een termijn, door den regter-commissaris bij het doen der rekening vast te stellen, moeten geschieden.

„Deze bescheiden zullen ongeregistreerd kunnen worden overgelegd.

„Ingeval binnen voorzegden termijn de beteekening niet heeft plaats gehad, zijn op den rekenplichtige van toepassing het derde en het vierde lid van artikel 718 van dit Wetboek.”

Artikel 150.

In artikel 742 wordt het woord: „summierlijk” vervangen door de woorden: „als eene gewone vordering”.

Artikel 151.

Artikel 744 wordt gelezen als volgt:

„Indien een man, hetzij omdat hij onder curatele gesteld is, of om andere redenen zich in de onmogelijkheid bevindt om zijne vrouw te magtigen, of indien hij een tegenstrijdig belang heeft, moet de vrouw, die magtiging noodig heeft, om deze te verkrijgen, een verzoekschrift indienen aan den kantonregter, die daarop zijne beschikking stelt.”

Artikel 152.

Aan artikel 752 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende als volgt:

„Van den uitslag dezer verschijning wordt een proces-verbaal opgemaakt.”

Artikel 153.

Artikel 754 wordt gelezen als volgt:

„De maatregelen, welke de vrouw naar aanleiding van artikel 239 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Cu-

„raçao mag in het werk stellen, zijn de verzegeling, boedelbe-
 „schrijving en waardering van goederen, conservatoir beslag
 „op de roerende goederen van de gemeenschap of van de
 „vrouw, en conservatoir beslag op de onroerende goederen
 „der gemeenschap, overeenkomstig de bepalingen van de
 „tien volgende artikelen.”

Artikel 154.

Achter artikel 754 worden gevoegd tien nieuwe artikelen,
 luidende als volgt:

„Artikel 754a. Het verlof om een of meer dezer maatrege-
 „len te nemen zal kunnen worden gevraagd bij of na het in-
 „dienen van het verzoekschrift in artikel 751 bedoeld.

„De president of de kantonregter kan alvorens die bewilli-
 „ging te verleenen, indien hij dit noodig oordeelt, den man
 „oproepen.”

„Artikel 754b. Op het beslag op de roerende goederen van
 „de gemeenschap of van de vrouw zijn toepasselijk de tweede
 „zinsnede van het eerste lid en het derde lid van artikel 388,
 „de artikelen 391, 392, 395, 396, het eerste lid van artikel
 „398, de artikelen 400, 401, 402 en 679 van dit Wetboek.

„Tot bewaarders van het goed zullen niet mogen worden
 „aangesteld de arrestante, noch de kinderen of kleinkinde-
 „ren der beide echtgenooten of van een hunner, tenzij met
 „uitdrukkelijke toestemming van den gearresteerde.”

„Artikel 754c. Onder het beslag zullen niet begrepen wor-
 „den de roerende goederen, welke door den gearresteerde
 „worden aangetoond, niet tot de gemeenschap of niet aan
 „de vrouw te behooren, alles behoudens ieders regt, waar-
 „over hetzij krachtens artikel 754d., hetzij bij de toepassing
 „van het laatste lid van artikel 754e, de beslissing des regters
 „kan worden ingeroepen.”

„Artikel 754d. Die eigenaar beweert te zijn der in beslag
 „genomene goederen of van een gedeelte daarvan, kan tegen
 „de inbeslagneming opkomen op de wijze in artikel 404
 „bedoeld.”

„Artikel 754e. Het vonnis houdende afwijzing van den
 „eisch tot scheiding beveelt tevens de opheffing van het be-
 „slag.

„Bij toewijzing der scheiding houdt het beslag op door de
 „werkelijke verdeling der goederen van de gemeenschap of
 „door de afgifte aan de vrouw van hare goederen.”

„Artikel 754f. Op het beslag op de onroerende goederen

„van de gemeenschap is het bepaalde bij het eerste lid van „artikel 716b. toepasselijk.”

„Artikel 754g. De overschrijving van het beslag op de on- „roerende goederen wordt in de openbare registers doorge- „haald:

„1° uit kracht van de toestemming der vrouw tot doorhaling „van de overschrijving, blijkende in voege als bepaald „in artikel 1220 van het Burgerlijk Wetboek voor de ko- „lonie Curaçao.

„2° uit kracht van het vonnis houdende afwijzing van den „eisch tot scheiding of last tot opheffing van het beslag. „Buiten de toestemming der belanghebbenden wordt de „overschrijving niet doorgehaald dan met inachtneming „der bepaling van artikel 380 van dit Wetboek met deze „wijziging, dat de termijn van acht dagen na de betee- „kening van het vonnis vervangen wordt door dien van „éene maand na de uitspraak.

„3° uit kracht van eene verklaring van den griffier bij het „hof van justitie, dat van de instantie is afstand ge- „daan of dat de eisch tot scheiding is vervallen.

„4° ambtshalve door den hypotheekbewaarder bij de over- „schrijving van de akte van scheiding der huwelijksge- „meenschap of een uittreksel daarvan.

„Artikel 716g van dit Wetboek is ook hier van toe- „passing.”

„Artikel 754h. Opheffing van het beslag op de roerende „of onroerende goederen, hetzij geheel, of ten deele, wordt „tegen voldoende zekerheidstelling op verzoek van den man „door het hof van justitie bevolen.

„Magtiging tot vervreemding of bezwaring van de in be- „slag genomen goederen kan door het hof worden verleend, „onder zoodanige voorwaarden, als door hetzelfde noodig zul- „len worden geacht om te voorkomen, dat de belangen der „vrouw daardoor worden benadeeld.

„In beide gevallen wordt de vrouw vooraf gehoord of moet „blijken, dat zij tot dat einde behoorlijk is opgeroepen.”

„Artikel 754i. Het beslag op de roerende of onroerende „goederen verhindert niet de inbeslagneming en uitwinning „daarvan door derden wegens schuld vóór de inbeslagneming „aangegaan.

„Het overschot van de opbrengst eener door derden ver- „volgde uitwinning wordt ten behoeve van de belanghebben- „den geconsigneerd.”

„Artikel 754j. Het beslag op de roerende of onroerende „goederen laat ongedeerd het aan den man toekomend genot

„der inkomsten, onverminderd zijne verplichtingen tegenover
„zijne vrouw krachtens de wet of huwelijksche voorwaar-
„den.”

Artikel 155.

Het eerste lid van artikel 757 wordt gelezen als volgt:

„De scheiding van goederen zal openbaar worden gemaakt
„door de plaatsing van een uittreksel van het vonnis in het
„blad, waarin van gouvernementswege de officieele berigten
„worden geplaatst.”

Aan het slot van het tweede lid van artikel 757 wordt toe-
gevoegd de zinsnede: „De gronden waarop het vonnis berust,
„mogen in dit uittreksel niet worden opgenomen.”

Artikel 156.

Artikel 758 wordt gelezen als volgt:

„De vrouw mag het vonnis niet ten uitvoer leggen dan na-
„dat de bij het voorgaand artikel voorgeschreven formaliteit
„vervuld is.”

Artikel 157.

In artikel 761 wordt in plaats van „art. 757 N° 2 en 3”
gelezen: „art. 757”.

Artikel 158.

De laatste zinsnede van het eerste lid van artikel 766 wordt
gelezen als volgt:

„Insgelijks kan hij bij voorraad bepalen bij wien der echt-
„genooten de kinderen inmiddels zullen verblijven; indien de
„kinderen niet reeds in de feitelijke magt van dien echtge-
„noot mogten zijn, wordt in de beschikking tevens de afgifte
„der kinderen aan dezen bevolen; de bepalingen van het twee-
„de, derde, vierde en vijfde lid van artikel 368e. bis van het
„Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao zijn ten deze
„toepasselijk.”

Artikel 159.

Artikel 770 wordt gelezen als volgt:

„De incidentele vorderingen, gedaan naar aanleiding van
„de artt. 262 en 263 van het Burgerlijk Wetboek voor de

„kolonie Curaçao en die tot wijziging of opheffing der beschikkingen, bedoeld bij artikel 766 van dit Wetboek, zullen bij met redenen omkleede conclusiën worden gedaan.”

Artikel 160.

Artikel 771 wordt gelezen als volgt:

„De maatregelen, welke de vrouw naar aanleiding van artikel 264 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao mag nemen tot bewaring van haar regt, zijn dezelfde als die, welke haar ingeval van aangevraagde scheiding van goederen in artikel 754 van dit Wetboek zijn toegekend. Zij zal echter tot het leggen van conservatoir beslag alleen verlof kunnen bekomen in geval van gegronde vrees voor verduistering.”

Artikel 161.

In artikel 777 wordt het woord „summierlijk” vervangen door de woorden: „als eene gewone vordering”.

Artikel 162.

In artikel 780 vervallen de woorden: „en summierlijk behandeld”.

Artikel 163.

In artikel 786 wordt het woord: „summierlijk” vervangen door de woorden: „als eene gewone vordering”.

Artikel 164.

In artikel 788 vervallen de woorden: „en summierlijk behandeld”.

Artikel 165.

Artikel 799 vervalt.

Artikel 166.

Artikel 807 wordt gelezen als volgt:

„Indien de geroepene partij op den bepaalden tijd voor commissarissen verschijnt, zal zij het verzoek kunnen tēgenspreken.”

Artikel 167.

Artikel 808 wordt gelezen als volgt:

„Het hof onderzoekt, op rapport van commissarissen, of
„genoegzaam van het onvermogen des verzoekers blijkt, en
„staat in dat geval het verzoek toe, tenzij het hof reeds bij
„voorraad mogt bevinden, dat de voorgenomene vordering of
„verdediging klaarblijkelijk van allen grond is ontbloot.”

Artikel 168.

Artikel 809 vervalt.

Artikel 169.

Artikel 810 wordt gelezen als volgt:

„Bij toewijzing wordt aan den verzoeker een praktizijn
„toegevoegd, indien hij daarvan niet reeds voorzien is, ten
„einde hem kosteloos bij te staan.”

Artikel 170.

In artikel 814 vervallen de woorden: „en dat ook de daar-
op verschuldigde griffiekosten en judicieele boeten in debet
zullen worden gesteld”.

Artikel 171.

In artikel 815 worden de woorden: „de griffiekosten, de
zegelregten en judicieele boeten” vervangen door de woor-
den: „mitsgaders de zegel- en registratieregten”.

Artikel 172.

In artikel 817 onder 1° wordt het woord: „door” ver-
vangen door de woorden: „door of namens”.

Artikel 173.

Aan artikel 818 wordt toegevoegd een nieuw lid, luidende
als volgt:

„Ook kan aan behoeftigen vergunning worden verleend tot
„het kosteloos tenuitvoerleggen van regterlijke beschikkingen
„en executeeren van grossen.”

Artikel 174.

In artikel 819 worden de woorden: „In dat geval” vervangen door de woorden: „Zoo noodig”.

Artikel 175.

Artikel 822 wordt gelezen als volgt:

„Wanneer in de gevallen, waarin het bewijs door getuigen is toegelaten, vóór dat nog een geding aanhangig is of vóór dat in een aanhangig geding het verhoor kan plaats hebben, gevaar bestaat, dat dit bewijsmiddel zoude verloren gaan, hetzij uit hoofde van ouderdom of ziekte der personen, die als getuigen zouden moeten worden gehoord, hetzij uit hoofde dat zij hebben voorgenomen de kolonie te verlaten, hetzij om andere dergelijke door den regter te beoordeelen redenen, kan de belanghebbende bij verzoekschrift vragen, dat onverwijld een getuigenverhoor zal worden bevolen.”

Artikel 176.

Artikel 826 wordt gelezen als volgt:

„De verklaringen der getuigen, in een voorloopig verhoor afgelegd, mogen niet als bewijs worden aangenomen zoolang het mogelijk is, hen op de gewone wijze in het geding te hooren.”

Artikel 177.

„Bij de toepassing van algemeene verordeningen, waarin bepalingen voorkomen, waaraan de onderscheiding tusschen de gewone en de summiere procesorde ten grondslag ligt, wordt, met afwijking van die bepalingen, dit besluit gevolgd.”

§ II. *Overgangsbepaling.*

Artikel 178.

Met uitzondering der bepalingen van de artikelen 15 en 158 is dit besluit niet van toepassing op gedingen, ten aanzien waarvan bij zijne inwerkingtreding geen uiterlijk gewijsde bestaat.

De artikelen 15, 155, 156 en 157 van dit besluit zijn mede van toepassing ten aanzien van zoodanige vonnissen, welke niet reeds openbaar gemaakt zijn.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in afschrift aan den Raad van State zal worden toegezonden.

's-Gravenhage, den 25sten April 1916.

(geteekend) W I L H E L M I N A.

De Minister van Koloniën,

(geteekend) T H. B. P L E Y T E.

• Overeenkomstig het Oorspronkelijke:

*De Secretaris-Generaal
bij het Departement van Koloniën,
(geteekend) S T A A L.*

Voor eensluidend afschrift :

*De Secretaris-Generaal,
S T A A L.*

Heeft de opneming daarvan in het Publicatieblad bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 28sten Juni 1916.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,

BOOMGAART.

Uitgegeven den 12n. Juli 1916.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,
BOOMGAART.

